

ת"פ 18585/08/19 - מדינת ישראל נגד איל עודד, ראובן עודד

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 18585-08-19 מדינת ישראל נ' עודד ואח'

כבוד השופט אליאנא דניאלי	בפני
מדינת ישראל	המאשימה
נגד	
1. איל עודד	הנאשמים
2. ראובן עודד	

גזר דין

רקע

הנאשמים, אחים, הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון משנה בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של החזקת חומרי תועבה ובהם דמותו של קטין בניגוד לסעיף 214(ב3) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 13.6.2018 ובמהלך תקופה בלתי ידועה שקדמה למועד זה, החזיק נאשם 1 במחשבו חומר תועבה המונה מספר קטן של תמונות וסרטונים ובהם קטינים עירומים, כשבחלקם הקטינים מקיימים אקט מיני.

באותו מועד ובמהלך תקופה בלתי ידועה שקדמה למועד זה, החזיק נאשם 2 במחשבו חומר תועבה המונה כ- 5000 תמונות של קטינים עירומים וכן כ- 5000 סרטונים של קטינים עירומים, כשבחלקם הקטינים מקיימים אקט מיני.

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי שני הנאשמים יופנו לקבלת תסקיר שירות המבחן, וכי בעניינו של נאשם 1 תיבחן ביטול הרשעתו, ללא הסכמות עונשיות ביחס לשני הנאשמים.

בהמשך, בהתאם לחוק ובהסכמה, הופנו הנאשמים להערכת מסוכנותם המינית.

נאשם 2 הופנה גם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

מן הראוי לציין כי הערכות המסוכנות התקבלו בטרם חלה התקדמות הנאשמים בטיפול, ולפיכך הן אינן משקפות את המצב הנוכחי של הנאשמים.

תסקירי שירות המבחן והערכות המסוכנות

נאשם 1

התסקיר הראשון הוגש ב-28.12.2020 וממנו עולה כי הנאשם בן 52, רווק ללא ילדים הנמצא בזוגיות ארוכה ומתגורר בגפו ביחידת דיור במשק המשפחתי. הוא עובד כמדריך ירי וכפקח איכות הסביבה מטעם עיריית הוד השרון.

הנאשם שירת במג"ב כ-10 שנים, ובהמשך עבד בתחומים שונים. לאחרונה השתלב בתפקיד פיקוח בעירייה.

לנאשם זוגיות בת 7 שנים. הוא שלל צריכת פורנוגרפיה בעלת תכנים פדופילים, וכן שלל משיכה מינית לקטינים.

הנאשם תיאר כי העתיק להחסן נייד סרטים עלילתיים ממחשבו של אחיו, נאשם 2, העתקה במסגרתה הועתקו לשיטתו גם התמונות והסרטים הנידונים. לטענתו, לא היה מודע לקיום תכנים פדופילים במחשבו של אחיו, והוא נחשף אליהם רק כשפתח לצפייה את אחד הסרטים שהעתיק. לדבריו הוא מיד סגר את הקובץ ולא המשיך לצפות בו, כשהבין מה תוכנו ונגעל ממנו.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו. הוא מסר כי טעה כשלא מחק את הסרטון, הרחיק עצמו מהעבירה וטען כי התנהגות זו אינה אופיינית לו ואף דוחה אותו.

הנאשם אף שלל נזקקות טיפולית בכלל ובפרט בתחום עבריינות המין.

בהתייחסו להרשעתו בדיון, ציין כי זו תפגע בהמשך העסקתו כמדריך ירי, מעבר לכך שההרשעה תפגע בתפיסתו העצמית כאדם ישר והגון, התורם לחברה.

קצינת המבחן התרשמה עוד מניהול אורח חיים מצומצם ומקיומם של דפוסים תלתיים. משהנאשם הרחיק עצמו מביצועה של העבירה, תוך התייחסות קונקרטי, ללא העמקה וקושי בהתבוננות פנימית, לא היה בידי קצינת המבחן מספיק מידע על מנת להעריך קיומה של משיכה מינית סוטה לקטינים.

לצד זאת, עלתה התרשמות כי ההליך הפלילי מהווה גורם הרתעה ממשי.

קצינת המבחן סברה כי ייתכן שענישה בדמות של"צ עשויה להלום את המעשה, ואולם ללא קבלת אחריות וללא הערכת מסוכנות מינית לא ניתן להעריך את התאמתו לביצוע של"צ, ולכן לא באה בהמלצה שיקומית.

תסקיר שני הוגש לבית המשפט ביום 8.6.2021, וממנו עולה כי בתקופת הדחייה עמד שירות המבחן בקשר טלפוני עם הנאשם, אשר שיתף כי הוא ממשיך לקיים קשר זוגי ומתגורר עם זוגתו.

הוברר כי בתקופת הדחייה פנה הנאשם באופן פרטי לקבלת טיפול, והוא מטופל אחת לשבוע. הנאשם תיאר כי הוא נותר מהטיפול, ומבין טוב מבעבר את הפסול שבביצוע העבירה. הוא ביטא נכונות ורצון להמשיך בתהליך הטיפול הפרטני.

משיחה עם המטפלת עלה כי הנאשם מצוי בטיפול מאז חודש פברואר '21, מקפיד על המסגרת ונמצא בראשיתו של

תהליך שטרם נעשתה בו עבודה על תכנים ייעודיים הקשורים לעבירה. להתרשמות המטפלת, הנאשם בעל יכולות רגשיות דלות, ובנסיבות אלו קיימת חשיבות יתרה בתעסוקתו לתהליך השיקום. צוין כי ההליך הטיפולי צפוי להימשך עוד כשנה.

קצינת המבחן התרשמה מקיומם של גורמי סיכוי ניכרים לשיקום, ולפיכך המליצה בעת הזו על שילוב של צו מבחן עם ענישה חינוכית בדמות של"צ בהיקף של 100 שעות.

בהתייחס להרשעתו ציינה קצינת המבחן כי מדובר באדם שתפקודו בסך הכל תקין, ולאור מכלול הנתונים הרשעה פלילית עלולה לפגוע בהמשך תפקודו המקצועי והתעסוקתי אשר צוין כגורם מרכזי בשיקומו. בנסיבות אלו המליצה לשקול בחיוב את ביטול ההרשעה.

ביום 13.10.2021 הוגש תסקיר שלישי ואחרון, ממנו עולה כי הנאשם מתמיד בטיפול הפרטי, הגם שהטיפול איטי, נוכח קשיים אישיותיים הכרוכים בנאשם וקושי לפתח תובנות ולערוך התבוננות פנימית. עם זאת, הנאשם מתמסר להליך הטיפולי ומבטא רצון להמשיך בו. קיימת התחלה של העמקה בתכני העבירה, כשהנאשם ממזער פחות, ואף החל עיסוק ראשוני בנפגעי העבירה.

קצינת המבחן העריכה כי קיימת נזקקות טיפולית ממשית, וחשיבות בהמשך השתלבות הנאשם בטיפול. בנסיבות אלו חזרה על ההמלצה לאמץ את האפיק השיקומי, ובכללו המליצה שוב לשקול בחיוב את ביטול ההרשעה.

מסוכנותו המינית של הנאשם הוערכה כנמוכה לביצוע עבירות מין, למעט עבירה לפי סעיף 214 (ב3) בחוק העונשין. מעריכת המסוכנות ציינה קשיים בניהול אורח חיים עצמאי ובאינטימיות. הנאשם הודה כי צפה בסרטונים אך שלל כוונה מינית וטען כי נתקל בהם בטעות. הרושם הוא כי ההליך הפלילי מהווה גורם הרתעה משמעותי, ולצד זאת צוין כי אין מידע מספק על מנת לשלול סטייה מינית, שכן הנאשם לא היה גלוי באופן מלא בסוגיות הכרוכות בעולמו המיני. מעריכת המסוכנות ציינה עוד שהנאשם ייתרם מטיפול ייעודי פרטני.

נאשם 2

תסקיר ראשון בעניינו הוגש ביום 29.12.2020, וממנו עולה כי הנאשם בן 56, רווק ללא ילדים, בזוגיות כ- 20 שנה כשבת זוגו מתגוררת כעת בגרמניה, גר בגפו ביחידת דיור במשק המשפחתי, ומזה כ-12 שנה עובד בחנות למוצרי חשמל.

מתיאורו עלה כי גדל בתנאים משפחתיים וסביבתיים מורכבים, ובתנאי עוני קשה.

עוד עלה כי בגיל 6 נפל קורבן לפגיעה מתמשכת אשר לא תפורט מחמת צנעת הפרט, וסבל מקשיים נוספים המשפיעים עליו עמוקות עד היום, שכן הנאשם טרם עיבד טראומות אלו.

הנאשם שלל משיכה מינית סוטה לקטינים.

אשר לביצוע העבירה, טען כי התכנים הורדו למחשבו תוך שימוש בתוכנה להורדת מוסיקה, סרטי קולנוע ושיתוף קבצים. הוא טען כי לא היה מודע כלל לקיומם של התכנים הפדופילים, וכי אינו מתעניין בתכנים שכאלה.

הנאשם ביטא אחריות מילולית פורמלית בלבד, כשהוא שולל כל כוונה, מעורבות, יוזמה, או פעולה אקטיבית להורדת הקבצים, וכן שלל צפייה בהם.

הוא טען כי הודה במיוחס לו במשטרה נוכח חרדה, חוסר אונים ולחץ נפשי. לצד תפיסה עצמית קורבנית בסיטואציה המשפטית הנוכחית, ביטא רצון להמשיך בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כהזדמנות לקבלת סיוע מקצועי.

קצינת המבחן התרשמה ממצוקה עמוקה שביטא הנאשם נוכח תכנים טראומטיים בלתי מעובדים, והתמקדות בקורבנותו. לצד דברים אלו התרשמה קצינת המבחן מכך שהנאשם בעל ערכים תקינים ושומרי חוק, וכי הוא עורך מאמצים ניכרים לתפקוד תקין.

נוכח העובדה שלא ניתן היה להעמיק בתכנים ובמעשים בשל עמדת הנאשם באשר למעשה בו הודה, ונוכח הרושם למצוקה ניכרת, נתבקשה דחייה בת 4 חודשים לצורך בחינת אופציות טיפוליות הולמות.

תסקיר שני הוגש ביום 7.6.2021, וממנו עלה כי במהלך תקופת הדחייה עמד שירות המבחן בקשר עם הנאשם, אשר המשיך בעבודתו בחנות למוצרי חשמל, והמשיך לעסוק ברפואה אלטרנטיבית, המסייעת לו בהקלה ובהפגת לחצים וחרדות. הנאשם ממשיך להתגורר ביחידת דיור במשק המשפחתי, וסועד את אביו החולה.

הנאשם חזר ושלל קיומן של פנטזיות מיניות סוטות, משיכה מינית סוטה או צפייה בתכנים פדופילים.

הוא המשיך לבטא אחריות פורמלית ביחס לביצוע העבירה והימצאות חומרי תועבה במחשבו האישי, אולם חזר ושלל כל כוונה או אקטיביות בהשגה והורדת חומרים אלו. כן שלל צפייה בסרטים ובתמונות בהם דמויות של קטינים, לצד תפיסה עצמית קורבנית.

שירות המבחן התרשם ממצוקה עמוקה על רקע אירועי העבר הטראומטיים, מנזקקות טיפוליות ומרצון לקבלת סיוע מקצועי התואם את צרכיו. על רקע זה הופנה הנאשם לבדיקת התאמה לטיפול יעודי לעברייני מין. במכון התרשמו מגבר בעל התנהלות דרמטית ובלתי שגרתית, ששיתף בפגיעה בילדותו ובקשיים המלווים אותו.

הרושם הוא כי קיימים צרכים טיפוליים ניכרים על רקע טראומות בלתי מעובדות אלו.

הנאשם ביקש לבחון מסגרת טיפולית חלופית לזו שהוצעה על ידי שירות המבחן, והחל בטיפול במרכז "מעין דבש", אף הוא מרכז מורשה לשיקום עברייני מין, בחודש מרץ 21. הוא ביטא מוטיבציה להתמודד עם הטראומות ומתמיד בטיפול הנמצא בראשיתו. שוב צוין כי מלבד הודאה פורמלית וקונקרטית, הנאשם שולל באופן גורף את מעורבותו במעשים, אולם מתמיד בטיפול וההליך המשפטי מגייס אותו לבדיקה עצמית וקבלת עזרה מקצועית, וכן מהווה השפעה מרתיעה. קצינת המבחן סקרה גורמי סיכון משמעותיים וריבוי צרכים טיפוליים, לצד סקירת גורמי הסיכון. נוכח החשיבות בהמשך הטיפול, המליצה על תוכנית שיקום מונע במסגרת צו מבחן לשנה כמו גם הטלת צו של"צ בהיקף של 100 שעות.

תסקיר אחרון הוגש ב-12.10.2021. קצינת המבחן ציינה כי מדיווח מרכז הטיפול "מעין דבש" עלה כי מאז השתלב בטיפול, ומזה כ-7 חודשים הנאשם משתף פעולה, מתמסר להליך הטיפול, ומעמיק בתכנים הקשורים גם לפגיעות מילדותו.

הנאשם שב והדגיש בפני קצינת המבחן כי לא צפה בתכנים הפדופיליים ושלל כל כוונה או רצון לצפות בהם, כמו גם משיכה כלפי קטינים.

גורמי הטיפול התרשמו מגישה חיובית וממוטיבציה של הנאשם להמשך שיתוף פעולה, ומחשיבות בהמשך השתתפותו בתוכנית הטיפולית נוכח העבודה המעמיקה והממושכת הנדרשת.

בנסיבות אלו שירות המבחן שב על המלצתו לענישה שיקומית.

גם מסוכנותו המינית של נאשם זה הוערכה כנמוכה.

הנאשם שלל עניין מיני בקטינים ונמנע מלהתעמת עם היבטים סוטים או פוגעניים של התנהגותו. הנאשם ייחס את קיום התכנים הפדופיליים במחשבו לטעות, ומסר מידע מצומצם ממנו לא ניתן לאמוד קיומם של דחפים סוטים. הרושם הוא כי הוא עסוק בהצגת תדמית חיובית וקורבנית, וכי הוא מסכים לטיפול עקב חששו מתוצאות ההליך, ללא מוטיבציה לבדוק את המניעים להתנהגותו. הוא אינו ער לטריגרים שהובילו אותו לצריכת פורנוגרפיה הכוללת תכנים סוטים, ועולה הרושם כי המוטיבציה שלו לטיפול פורמאלית בלבד.

ראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש, העידו מטעמו של נאשם 1 שלושה עדים.

מר אלון דוגמא, בן המושב בו מתגוררים הנאשמים, בן גילו של נאשם 1 ומכיר אותו מילדות, משמש כרכז הביטחון השוטף במושב. העד תיאר את הנאשם כאדם חיובי, המתנדב שנים רבות במשמר הגבול ובמשטרת התנועה, וכמי שעוזר ומסייע גם במושב.

לדבריו, הנאשם מודע "לטעות" כהגדרתו, והוא עצמו אינו חושש משהיית הנאשם לצד ילדיו.

מר רעד מוחמד, העיד כי הוא מכיר את הנאשם מזה כ-15 שנה, לאחר שעברו יחד קורס במד"א. הוא העיד כי שמע על הנאשם דברים טובים, וכי הוא אדם חיובי, בעל נתינה.

גברת מורן דוידאן, המטפלת בנאשם, העידה כי הכשרתה בקרימינולוגיה חברתית שיקומית ועבודה סוציאלית והיא בעלת הכשרה לטיפול באנשים שביצעו עבירות מין.

לעדוה, הנאשם פנה לטיפול במימון פרטי, נתון בעל משמעות של לקיחת אחריות המלמד על מחויבותו לתהליך.

הנאשם מצוי בטיפול מזה כ-4 חודשים, בשלב ראשוני של התאקלמות ובניית אמון.

עמוד 5

היא ציינה כי בכל פגישה ביניהם, הנאשם מביע צער ומקבל עליו את מלוא האחריות, תוך הודאה בביצוע העבירה. לדבריה, כמי שלאורך שנים שירת במג"ב כשוטר וכמתנדב, הסיטואציה בה הוא נמצא מהצד השני של ההליך הפלילי מטלטלת אותו ומרתיעה אותו מאד.

לעניין ההרשעה, טענה כי מאחר שנשיאת נשק היא חלק בלתי נפרד מחייו של הנאשם וממשלח ידו, הרי שככל שרוצים לשמור עליו כאדם פרודוקטיבי בחברה, מועיל ויצרני, סוגיית ההרשעה קריטית בעניינו, לעתידו ולמשלח ידו. לפיכך, ובשים לב למחויבות הנאשם להליך הטיפול, צידדה בביטול ההרשעה.

העדה העידה עוד כי מערכת היחסים של הנאשם עם בת הזוג משמעותית, ומהווה חלק ממערך התמיכה בנאשם, ולפיכך בעלת ערך טיפולי.

לדבריה, אין אינדיקציה לסטייה מינית פדופילית, מנימוקים שפורטו. לעדותה, הצרכים הטיפוליים של הנאשם מצומצמים, בהתחשב בכך שהחזיק בכמות קטנה של סרטים, בכך שהוא אדם מתפקד, בעל זוגיות, עבודה ומערך חברתי תומך. הנאשם מתחיל להיפתח במסגרת הטיפול, ומחויב לו.

היא אישרה בדבריה כי טרם בוצעה עבודה על תכנים יעודיים, כאשר לנאשם עוד כברת דרך טיפולית.

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים של הגנה על גופם, שלומם ופרטיותם של קטינים. נטען כי איסור ההחזקה נועד להפחית את היצירה וההפצה של חומרים פדופילים, כדי למגר תופעה חמורה זו של ניצול מיני של קטינים.

נוכח כמות החומר שהוחזקה על ידי נאשם 2, מדובר בפגיעה משמעותית בערכים מוגנים אלו.

אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נטען כי לא מדובר במעידה נקודתית או חד פעמית אלא בהחזקת חומרים רבים לאורך תקופה. בהקשר זה ביקשה ב"כ המאשימה ליתן את הדעת לנזק שנגרם לקטינים שנצפים בסרטונים ובתמונות.

אשר לפסיקה הנוהגת, נטען תוך הפנייה לפסיקה, כי כאשר כמות החומר המוחזק קטנה, המתחמים מתחילים במע"ת ובענישה קונקרטית שאינה מאסר ומגיעים עד מספר חודשי מאסר בפועל. כאשר מדובר בהחזקת כמות חומר רב, המתחם נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר.

נוכח דברים אלו, עתרה המאשימה בעניין נאשם 1 למתחם המתחיל במע"ת ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית, ובעניינו של נאשם 2, למתחם המתחיל במספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר וענישה נלווית.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי שני הנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי יקר, הם נעדרי עבר פלילי ומסוכנותם המינית נקבעה כנמוכה. כן צוין חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

ביחס לנאשם 1 הפנתה ב"כ המאשימה לעדי האופי, ומנגד לתסקירים מהם נלמד כי הודאת הנאשם אינה אמיתית ואינה מהווה לקיחת אחריות של ממש. נטען כי גם לדברי המטפלת הפרטית הטיפול נמצא בראשיתו. נוכח דברים אלו עתרה המאשימה למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם ולגזור עליו מע"ת, קנס ושל"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן, נוכח החשיבות שבענישה קונקרטית, לצד צו מבחן.

לעניין ההרשעה, חזרה על מושכלות היסוד לפיהן אי ההרשעה היא החריג לכלל. נטען כי הנאשם אינו עומד בתנאי הלכת כתב, תוך הפנייה לפסיקה בגדרה נדחו עתירות נאשמים להימנע מהרשעתם.

נטען כי הנאשם לא עבר הליך שיקומי משמעותי ומעמיק המצדיק את ביטול הרשעתו, כי כאמור הוא אינו לוקח אחריות מלאה, מצמצם ומתחמק. כן נטען כי לא הוצגו נתונים המלמדים על נזק קונקרטי.

בהתייחס לנאשם 2, בדומה לנאשם 1, נטען כי אף הוא אינו נוטל אחריות מלאה, מהתסקירים עלה כי הוא תופש עצמו כקורבן, שלל באופן גורף מעורבות במעשים ושלל חלקים בעייתיים באישיותו. הגם שהוא מבטא מוטיבציה והשתלב בחודשים האחרונים בטיפול, הרי שמהערכת המסוכנות עלה ספק באשר למידת היכולת להבין את מניעיו ולגבי מודעותו לניצול המיני של הקטינים. נטען כי התסקירים אינם מלמדים על שינוי, וכי יש לפיכך למקמו בחלקו התחתון של המתחם ולהשית עליו מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מע"ת וקנס.

ב"כ הנאשמים הפנה לעדויות העדים לעונש באשר לאופיו הטוב של נאשם 1, והתנדבותו לאורך השנים. כן הפנה לעדותה של הקרימינולוגית הקלינית המטפלת בנאשם זה, וטען לתהליך חיובי ומוצלח, ולאופק שיקומי. נטען כי התסקירים בכללם הם חיוביים, כי הנאשמים מצויים בטיפול כבר תקופת מה, וכי התסקיר האחרון בעניינו של נאשם 1 מלמד על תפנית ושינוי בגישתו. כן נטען כי נאשם זה אינו מחולל המעשה. הובהר כי הודאתו מלאה, וכי לצורך קבלת האחריות נדרשת למעשה הודאה רק בעצם המודעות להחזקה.

נטען כי הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה עוסקת במקרים קשים וחמורים יותר, ובכלל זה במי שהפיצו את דברי התועבה בעצמם, במי שלא לקחו אחריות, במי שלא ניתנה המלצה חיובית מטעם שירות המבחן בעניינם וכיוצא בזה.

נטען כי מתחם העונש ההולם את מעשי שני הנאשמים מתחיל במאסר מותנה ומסתיים ב-10 חודשי מאסר, וכי נסיבות כתב האישום בעניינו של נאשם 1 הולמות אי הגשת כתב אישום בהתאם להנחיית פרקליט המדינה שעוסקת בעבירה זו. נטען כי בהתאם להנחיית פרקליט המדינה יש לשקול טרם העמדה לדין את כמות התכנים שהוחזקו, את גיל הקטינים, את תדירות השימוש, את התחכום, את אופן ההחזקה, קיום אינדיקציה לפרסום, ועוד - קריטריונים המלמדים כולם כי הנאשם מצוי ברף הנמוך ביותר של העבירה. משכך, ביתר שאת מוצדק לחרוג בעניינו מהמתחם ולבטל את הרשעתו. בהתייחס לנאשם 2 צוין כי הנסיבה המחמירה היחידה מתייחסת לכמות הקבצים.

ב"כ הנאשמים ציין עוד כי העבירה נעברה בחודש יוני 2018, לפני כשלוש וחצי שנים, כשמאז לא נפתחו לנאשמים תיקים נוספים. עסקינן בנאשמים נעדרי עבר פלילי, אשר נסיבותיהם ברף הנמוך של העבירה הנדונה.

לעניין נאשם 2, ב"כ הנאשמים הפנה לקביעות שירות המבחן והמרכז להערכת מסוכנות, לפיהן אין עדות לקיומה של סטייה. רמת המסוכנות המינית נמוכה וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ביותר לגביו.

נטען כי הנאשמים לא פגעו באופן ישיר בקטינים, וכי האינטרס הציבורי כולל גם את האינטרס לשקמם, שעה שמדובר במי שמעולם קודם לכן לא ביצעו עבירה, הודו בהזדמנות ראשונה, חסכו זמן יקר לבית המשפט, הביעו חרטה ולקחו אחריות.

בעניינו של נאשם 2 נטען כי ילדותו הטראומטית, אשר נחשפה במסגרת התסקירים והטיפול בתיק זה, מצדיקה טיפול הולם, המקבל מענה כעת.

אשר לביטול הרשעת נאשם 1, נטען כי קיים נזק קונקרטי מוחשי וברור, שכן הותרת ההרשעה על כנה תביא לאי קבלתו לתפקיד קב"ט היישוב, תפקיד אליו הוא מתמודד. כן הוצגה בפניי החלטת בית הדין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות, המלמדת כי הנאשם הושעה מעבודתו כפקח נוכח תיק זה, וממתין כעת לסיום ההליך על מנת שתתקבל החלטה סופית בעניינו.

צוין עוד כי עם פתיחת החקירה, נשלל רשיונו להחזיק באקדח ולשמש כמדריך ירי, ורק בעקבות עתירה לבית המשפט המחוזי הושבו רשיונותיו. לפיכך, ככל שתיוותר ההרשעה על כנה לא יוכל הנאשם לעסוק במקצועו כמדריך ירי, ולא יוכל לשמש כמאבטח, קב"ט או כל עבודה מהסוג אותו ביצע ב-20 השנים האחרונות. ב"כ הנאשמים היפנה בהקשר זה לפסיקה המלמדת כי במקרים חמורים יותר, לטענתו, בוטלה הרשעה. כך, במסגרת ע"פ (מחוזי חיפה) 34307-12-10, **סובוטניק נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 7.4.11 (פורסם בנבו) בוטלה הרשעת מי שהודה בביצוע מעשה מגונה בפומבי, חרף העדר המלצה של שירות המבחן, נוכח חשש לפגיעה בעבודתו. בדומה, בע"פ 9090/00, **בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 22.2.01 (פורסם בנבו), בוטלה הרשעתו של מי שהיה מעורב בביצוע שוד בצוותא.

אשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 1 צוינו גילו, יצירת הקשר עם הקרימינולוגית ביוזמתו ובמימונו, היותו אדם נורמטיבי בעל זוגיות תומכת, אשר הפגיעה הקונקרטית בו קשה ובלתי הפיכה. צוין כי הנאשם שימש כשוטר שנים רבות, הפעיל את כיתת הכוננות של היישוב, ומבקש לחזור ולהתנדב במשטרה.

הוצגו מכתבי המלצה והערכה מרובים אשר ניתנו לנאשם לאורך שנים, גם נוכח תפקידו כמתנדב במשטרה.

בנסיבות אלו התבקש להורות על ביטול הרשעתו, ולהשית עליו של"צ, מבחן והתחייבות.

אשר לנאשם 2, ב"כ הנאשמים הפנה לתסקירים מהם עולה כי חרף גורמי הסיכון התיאורטיים הרי שמסוכנותו נמוכה.

עולה מהתסקירים התמדה, שיתוף פעולה וטיפול בהתאם להנחיית שירות המבחן, תוך הפנייה לרקע המורכב והמאתגר בו גדל. נטען כי חרף רקע זה הנאשם שירת שירות צבאי מלא, כי הוא פנה לטיפול עוד טרם הגשת כתב האישום עקב קשיים שונים, וכי כיום בסיוע קצינת המבחן הוא עורך שינוי משמעותי. כן הוגשו מכתבי המלצה ותעודות גם מטעמו של נאשם זה.

התבקש לקבוע כאמור כי גם בעניינו מתחיל המתחם במאסר מותנה, ולפיכך התבקש להסתפק בעניינו בהשתתף של"צ, על מנת שלא לגדוע רצף תעסוקתי ארוך שנים.

נאשם 1 בדברו לעונש התנצל מעמקי נשמתו, הביע חרטה עמוקה על המעשה, וטען כי בעקבותיו נפגעו פרנסתו ונפשו. הוא העיד כי כל חייו תרם למדינה, כי בעקבות ההליך הפלילי מתנהל נגדו גם הליך בבית הדין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות, הסכים לביצוע צו מבחן וביקש כי תבוטל הרשעתו.

נאשם 2 ביקש אף הוא להביע התנצלות וחרטה כנות, טען שהוא אינו כפי שהוא מוצג בעקבות המעשה, כי המעשה נעשה בשוגג וללא כוונה, ועתר להתחשבות בנסיבות חייו המורכבות.

דין והכרעה

בבואנו לדון במעשיהם של הנאשמים, יש ליתן את הדעת לרציונל המוחקק, אשר ראה חשיבות במיגור התופעה של החזקת חומרי תועבה, הגם שעל דרך הכלל מדובר במעשה שנעשה בתוך ד' אמות, ולכאורה אינו פוגע באיש.

הרציונל העיקרי באיסור זה עניינו בשמירה על הקטינים המנוצלים על ידי יוצרי החומר הפורנוגרפי ונפגעים על ידם. בהקשר זה יוטעם כי מדובר באיסור לו התחייבה מדינת ישראל גם כלפי אומות העולם, באשר בעידן המודרני פעמים רבות התמונות והסרטונים מצולמים בארצות זרות, הקטינים המנוצלים הם אזרחי מדינות שונות, ובאמצעות האינטרנט הפגיעה באותם קטינים מופצת גם הרחק ממקום מגוריהם בקלות רבתי, הזמינות קלה והמאגר אינסופי. לפיכך, האיסור בדבר החזקת דברי תועבה מהווה חלק ממלחמה משותפת שאסרו מדינות העולם על ניצולם המיני של קטינים.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 44181-05-16, **מדינת ישראל נ' משה צברי**, ניתן ביום 6.6.17 (פורסם בנבו) נקבע בהקשר זה

"אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירה שביצע המשיב. חובתו של בית המשפט היא להגן בכל דרך על קטינים מפני כל פגיעה מינית, ולהעביר מסר מרתיע וחד משמעי לפיו מי שפוגע בקטינים יענש בחומרה ולא ינהגו בו במידה כלשהי של סלחנות. אכן, מי שעבר עבירה של החזקת חומרי תועבה שבהם נראים קטינים, כדוגמת המשיב שלפנינו, לא צילם את הקטינים בעצמו, ולא הפיץ חומרים אלה לאחרים, אך כידוע "הביקוש" הוא המביא ל"היצע". בסופו של יום, מי שצורך חומרי תועבה גורם במעשיו, גם אם בעקיפין, לפגיעה ממשית בקטינים, שאינה "וירטואלית" גרידא. לפיכך, הדרך להילחם בתופעה זו של ניצול קטינים למטרות מין,

היא על ידי ענישה מחמירה של כל "החוליות בשרשרת" של הניצול, החל ב"יצרנים", עבור במפצים וכלה ב"צרכנים".

נוכח דברים אלו, נפסק כי לצורך ביעור מעשים מכוערים אלה, לא ניתן להקל ראש עם העבריינים, בין אם מדובר באלה המצלמים ועורכים את חומרי התועבה, מפצים אותם או צורכים ומחזיקים בהם, כדוגמת הנאשמים שבפניי. המטרה היא אחת - הפחתה במספרם של צרכני חומרים אלה, על מנת שיפחתו מעשי הפגיעה בקטינים המצולמים וניצולם. בית המשפט העליון נתן דעתו לעבירה זו של החזקת חומרי תועבה במסגרת רע"פ 3890/09, **מור נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 17.5.09 (פורסם בנבו), והדברים רלבנטיים היום אף ביתר שאת נוכח התקדמות העולם הטכנולוגי ויכולות החיפוש, ההורדה והצפייה במרשתת -

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחדת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו. העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד".

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה ממעשי הנאשמים הם לפיכך השמירה על שלמות גופו, צנעת הפרט וכבודו של כל קטין. הגם שהחזקת חומר התועבה אינה יוצרת פגיעה ישירה בקטינים על ידי צרכן הסרטונים והתמונות, הרי שאין להתעלם מתרומתם של אלו לעידוד צריכת חומרים מסוג זה באופן המביא לפגיעה חמורה בקטינים על ידי מחוללי התעשייה בדרך של ניצול, אינוס, השפלה, שלילת חופש הבחירה והשמדת תמימותם.

לא למותר לציין בהקשר זה כי דווקא קלות הביצוע וההסתרה מעיני כל במרחב הווירטואלי, מביאה לפוטנציאל פגיעה נרחב. בניגוד לעבריין מין הפועל במרחב הפיזי, הפועל במרחב הווירטואלי בביתו אינו חשוף לעין בוחנת. הוא מסתתר בין קירות ביתו ומזין את שרשרת הפגיעה בקטינים שתחילתה בצילומם והסרטתם, עבור בהפצת סרטונים אלה וכאלה בצריכתם לשם גירוי וסיפוק מיני.

בהקשר זה, נהיר כי כאשר מחזיק נאשם אלפי תמונות וסרטים, הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית ביותר.

מדיניות הענישה נגזרת מכמות הפרסומים המוחזקים, מבטות הפרסומים, ומשיקולים נוספים.

דומה כי הצדדים תמימי דעים כי כאשר עסקינן בתמונות וסרטונים מועטים, כמו בעניינו של נאשם 1, מתחיל המתחם במאסר מותנה ומסתיים במספר חודשי מאסר (ר' עפ"ג (מחוזי י-ם) 42483-01-16, **פילוסוף נ' מדינת ישראל**, ניתן

ביום 12.7.16 (פורסם בנבו), ופסיקה נוספת שהוצגה על ידי הצדדים), ואני מוצאת לאמץ מתחם זה בעניינו.

אשר למי שמחזיק בכעשרת אלפים סרטונים ותמונות, כדוגמת נאשם 2, הרי שהפסיקה מלמדת על השתת עונשים ממשיים, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 1286/12, **יפים גורביץ' נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 16.2.12 (פורסם בנבו), הורשע המבקש לאחר הבאת הראיות בביצוע העבירה הנדונה. עסקין בנאשם נעדר עבר פלילי, ובית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ממאסר מותנה ל-6 חודשי עבודות שירות, בגין החזקה של 180 סרטי פדופיליה קשים, מבלי למצות עימו את הדין וחרף חלוף הזמן. בקשתו נדחתה.

ב. ברע"פ 2882/17, **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 15.6.17 (פורסם בנבו), נדונה בקשת המערער אשר הודה והורשע בביצוע עבירות של פרסום והחזקת תועבה, אותן ביצע במשך תקופה של כשנתיים וחצי בהן החזיק במחשבו ובהתקנים נוספים, בכ-150,000 קבצים אשר הכילו עשרות אלפי תמונות וסרטוני וידאו ובהם תכנים פדופיליים, ואף שיתף באמצעות תוכנה עשרות אלפי קבצים מתוך תיקיות שיתוף. באותו מקרה אומצו מתחמי הענישה שנקבעו בערכאה הדיונית: מספר חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשים בגין החזקת דברי התועבה, ו-6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים בגין פרסום התועבה והפצתה. בסופו של יום הוטלו על המבקש בבית משפט השלום 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ובקשתו נדחתה.

ג. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 44181-05-16, **מדינת ישראל נ' צברי**, אשר הוזכר לעיל, התקבל ערעור של המדינה על ביטול הרשעתו של הנאשם אשר החזיק אלפי קבצי וידאו ותמונות בעלי תוכן פורנוגרפי, בהם צולמו, בין השאר, קטינים וקטינות בעירום מלא ובעירום חלקי ועשרות קבצים בהם נראים קטינים מקיימים יחסי מין. בית המשפט המחוזי עמד על חומרת המעשים ונזקיהם וקבע כי במקרה זה אין לחרוג מהכלל כי יש להרשיע מי שביצע עבירה. הגם שבית המשפט המחוזי הביע דעתו כי עונש של "צ" אינו הולם מעשה זה, לא הוחמרה הענישה בשל העובדה שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין וכן בשל הליכי שיקום חיוביים שעבר הנאשם ונסיבות אישיות; לפיכך נותרה על כנה ענישה של 250 שעות של "צ" לצד צו מבחן.

ד. בע"פ (מחוזי חיפה) 2359/07, **דרייב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 20.9.2007, נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 5 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס, לאחר שהורשע בהחזקת חומרי תועבה בביתו.

ה. בת"פ (שלום ים) 52399-09-16, **מדינת ישראל נ' אברהם כדורג'סטי**, ניתן ביום 14.1.19 (פורסם בנבו) נקבע מתחם בין 3 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בגין החזקת למעלה מ-20 קבצי וידאו ו-10,000 תמונות. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שניתנה בעניינו המלצה שיקומית. הוא הודה ולקח

אחריות ונידון ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ערה אני לטענות ב"כ הנאשמים לפיהן בחלק מפסקי הדין שלעיל קיימות נסיבות מחמירות בהשוואה לנאשם 2, ואולם לעולם לא יימצא מקרה הזהה למקרה שבפניי, ונוכח מכלול הנסיבות באתי לכלל מסקנה כי ניתן להסיק מהמקרים שלעיל לעניינו של נאשם 2.

בהתחשב בנסיבות הביצוע של מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שמתחם הענישה לו עתרה המאשימה בענין נאשם 2 ראוי והולם ואני מוצאת לאמצו.

אשר לעתירה לבטל את הרשעת נאשם 1, הרי שבהתאם להלכה הפסוקה, מקום שהוכחה אשמתו של נאשם, הוא יורשע בדין.

ביטול ההרשעה יעשה אך במקרים יוצאי דופן, בהם סוג העבירה בה הורשע נאשם מאפשר הימנעות מהרשעה נוכח פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה נוספים (ראה לעניין זה ע"פ 2083/96, **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337).

אשר לסוג העבירה, הרי שהמאשימה הציגה בטיעוניה מספר מקרים בהם בוטלה ההרשעה בעבירה הנדונה על ידי בתי משפט השלום, ואולם בתי המשפט המחוזיים הרשיעו את הנאשמים, ובית המשפט העליון אישר את החלטתם. ואולם מושכלות היסוד הן שכל מקרה נבחן בהתאם לנסיבותיו, וכאמור, במסגרת רע"פ 2882/17 **פלוני נ' מדינת ישראל**, אשר הוזכר לעיל ואשר עסק בפרסום והחזקת תועבה, ציין בית המשפט העליון כי בנסיבות אותו מקרה לא ניתן שלא להרשיע את הנאשם, אך הוטעם מפורשות כי אין בכך משום פסילה קטגורית של האפשרות לסיים הליך באי הרשעה בעבירה זו.

בחנית נסיבות העבירה בעניינו של נאשם 1 מלמדות כי הוא החזיק במספר קטן של תמונות וסרטונים, ולפיכך בנסיבות אלו סוג העבירה מאפשר להורות על ביטול ההרשעה.

בחנית השיקול השני - עוצמת הפגיעה בשיקום הנאשם, מלמדת כי בנסיבות נאשם זה הוכחה בפניי פגיעה חמורה בשיקומו ככל שתיוותר ההרשעה על כנה - השתלשלות העניינים בעניינו עד עתה מלמדת כי לאחר פתיחת החקירה נשלל רשיון החזקת הנשק שלו גם רשיונו כמדריך ירי, ועקב כך הוא פוטר מעבודתו כמדריך ירי (בהמשך הושבו לו רשיונותיו עקב עתירתו לבית המשפט המחוזי - ואולם ניתן יהא לכאורה לשוב ולשלול רשיונות אלו עם סיום ההליך הפלילי). בנוסף, הרי שבעת הנוכחית הנאשם אף מושעה מעבודתו כפקח בעירייה בשל הליך זה.

ערה אני לקשיים בקבלת האחריות המהותית על ידי נאשם זה, ולכך שההליך הטיפולי בעניינו טרם נשא פרי והוא צפוי להיות ארוך. ועם זאת, הרושם של גורמי הטיפול הוא כי קיימים סיכויי שיקום לא מבוטלים. כן התרשמו גורמי השיקום מעוצמתו של השיקול התעסוקתי כחלק משמעותי מסיכויי השיקום של הנאשם.

בנסיבות אלו, חרף כיעורה של העבירה ופגיעתה הרעה, כאשר ניצב בפניי בסופו של יום מי שאינו מחולל הארוע, מי שהחזיק בכמות קטנה של סרטים ותמונות, והוא אדם בעל זכויות, אשר תרם לחברה לאורך שנים, הוא נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשהו, עובר הליך טיפולי, העבירה בנסיבותיה מאפשרת את ביטול ההרשעה, והוכחה בפניי פגיעה קונקרטית במספר מישורים תעסוקתיים ככל שתיוותר ההרשעה על כנה - באתי לכלל מסקנה כי יש בשיקולים אלו כדי להטות את הכף אל עבר ביטול ההרשעה.

אל מול נאשם 1, בחינת עניינו של נאשם 2 מביאה למסקנה כי אין מקום בעניינו לחרוג ממתחם העונש ההולם. נאשם זה החזיק כמות עצומה של כעשרת אלפים תמונות וסרטונים, ובשל החזקתו זו אף החזיק אחיו בחלק מהקבצים. בנסיבות אלו, פגיעתו בערכים המוגנים כאמור משמעותית.

זאת ועוד, הנאשם אמנם מקבל אחריות פורמלית על מעשהו והוא נעדר עבר פלילי ואולם התסקירים מלמדים כי עד היום הוא למעשה אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, וטוען כי לא צפה בתכנים ולו פעם אחת. ערה אני לנסיבות חייו הקשות ולנזקקותו הטיפולית, ואולם קיימים בעניינו גם גורמי סיכון לא מבטלים, וההליך הטיפולי בו הוא מצוי עודו בראשיתו, חרף הרשעתו לפני למעלה משנה.

האפשרות לחרוג ממתחם העונש ההולם אין משמעה כי בכל מקרה בו ניתן להצביע על פוטנציאל שיקום, יחרוג בית המשפט מהמתחם.

בנסיבות אלו, בהתחשב מחד בכמות הפרסומים הרבה אותה החזיק הנאשם ומנגד בקשיים בקבלת האחריות המהותית ובהליך הטיפולי האיטי, אני מוצאת כי אין בעניינו הצדקה לחרוג מהמתחם.

עם זאת, תוך התחשבות בקבלת האחריות ובהיעדר עבר פלילי, כמו גם בנסיבותיו המורכבות, אני מוצאת להעמיד את עונשו ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי.

בהתחשב בדברים אלו, ובשים לב לנסיבות ביצוע המעשים וטיבם, אני מורה על ביטול הרשעתו של נאשם 1 ומחייבת אותו לעמוד בצו מבחן למשך שנה ולבצע מאה שעות של"צ בתוך שנה בהתאם לתכנית שתוגש לאישורי בתוך חודש ימים. כן אני משיתה על הנאשם התחייבות בת 4000 ₪ למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

הנאשם מוזהר כי במידה ולא יבצע את הצווים כלשונם, ניתן יהא להרשיעו ולשוב ולגזור את דינו.

על נאשם 2 נגזרים העונשים הבאים:

1. חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות.
2. ששה חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה על פרק י סימן ה בחוק.
3. צו מבחן למשך שנה.

גם נאשם זה מזהר כי במידה ולא יבצע את הצו כלשוננו, ניתן יהא להרשיעו ולשוב ולגזור את דינו.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת מחוז מרכז של הממונה על עבודות השירות ביום 26.12.21 בשעה 8:00 בהעדר החלטה אחרת.

ניתן בזאת צו להשמדת או חילוט המוצגים בהתאם לשיקול דעת קצין משטרה.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

גזר הדין מותר לפרסום.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ב, 09 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.